

přechodně, s hlediska pojmu živn. provozovny, podrobené schválení, vůbec nesejde, nýbrž rozhodno je, že kosti se ve skladišti ukládají při provozování obchodní živnosti pravidelně a nikoli pouze ojediněle. Je-li však okolnost, že kosti se ukládají ve skladišti pouze přechodně, s tohoto hlediska irelevantní, pak není podstatnou vadou řízení, že se žal. úřad touto námitkou v nař. rozhodnutí výslovně nezabýval.

Skutkový základ nař. rozhodnutí, totiž že st-l sbíral kosti, sebrané kosti ve sklepě ukládal, že se to dalo ve velkém rozsahu, že kosti byly na vagony prodávány, je podle stavu spisů vzat za prokázán výsledkem svědků. St-l vytýká, že výpovědi jejich nebyly mu sděleny, aby k nim zaujal stanovisko a proti nim se bránil. Než ani toto opomenutí nezakládá v daném případě podstatnou vadu řízení, neboť obsah výpovědi svědků byl st-li v podstatě sdělen v odůvodnění nař. rozhodnutí sumárně a stížnost netvrdí, že skutkové momenty v rozhodnutí tom uvedené nejsou ve shodě se skutečností. Nechala-li však stížnost skutkové okolnosti položené nař. rozhodnutí za základ nepopřeny, pak možno usuzovati, že je za správné uznává a není podstatnou vadou řízení, když úřad st-li nesdělil výpovědi svědků, z nichž čerpal skutkový základ nař. rozhodnutí.

Č. 8520.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: * Dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí na základě zcizovacího jednání uzavřeného zůstavitelem lze před odevzdáním pozůstalosti předepsati pouze pozůstalosti (event. k rukám přihlášeného dědice), nikoli však jednotlivému dědici osobně.

(Nález ze dne 28. března 1930 č. 1.644.)

V ě c : Julius L. v O. jménem vlastním a jménem pozůstalosti po Kateřině L. proti moravskému zemskému výboru (za zúč. město P. ředitel Dr. Lad. Prchal) o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k : Stížnost, pokud je podána v zastoupení pozůstalosti po Kateřině L., odmítá se jako nepřipustná. Ke stížnosti Julia L., podané vlastním jménem, se nař. rozhodnutí zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y : Trhovou smlouvou z 18. ledna 1922 prodala Kateřina L. polovici domu čp. . . manželům Tomáši a Marii R. Plat. rozkazem ze 14. února 1924 byla Juliu L. jako přihlášenému dědici po Kateřině L., zatím zemřelé, na základě dávk. ř. č. 545/20 předepsána z převodu onoho dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí. V odvolání podaném jménem vlastním a jménem pozůstalosti po Kateřině L. namítal Julius L. především, že dávka byla předepsána jemu osobně, což je však nesprávné, poněvadž on nebyl zcizitelem, a pozůstalost po Kateřině L. nebyla mu ještě odevzdána, takže dávka může býti předepsána pouze pozůstalosti po Kat. L. Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání to,

pokud jde o předpis dávky, a k zmíněné námitce uvedl, že dávka byla správně předepsána Juliu L. jako přihlášenému dědici, ježto věřitelé dle § 801 a 802 o. z. o. nejsou povinni vyčkávati ukončení pozůstalostního řízení a mohou své pohledávky vymáhati na dědicích přihlásivších se k pozůstalosti. V daném případě byl tímto dědicem st-1 Julius L., a dávkový úřad jemu zcela oprávněně dávku předepsal.

O stížnosti, uplatňující především námitku odvolání shora uvedenou, nss uvážil: — — —

Podle § 13 dávk. ř. č. 545/20 je dávkou povinen zcizitel nemovitosti, a v případě nedobytnosti na zciziteli nabyvatel. Zcizitelkou byla v daném případě nesporně Kateřina L. Dávková povinnost postihovala tedy Kateřinu L., resp. po její smrti její pozůstalost. Je nesporno, že Julius L. se přihlásil k pozůstalosti po Kat. L. — vedle tří dědiců jiných — a že v době, kdy mu plat. rozkaz byl doručen, zmíněná pozůstalost nebyla ještě odevzdána.

Podle § 797 o. z. o., nesmí se nikdo svémocně ujmouti držení pozůstalosti. Až do odevzdání pozůstalosti podléhá pozůstalost jako právně samostatná majetková massa, hereditas jacens, dispoziční pozůstalostního soudu (§ 547). Přihlášený dědic, předpokládajíc, že své dědické právo náležitě vykázal, má pouze obstarávání a správu pozůstalosti (§ 810 o. z. o., § 145 nesp. pat.), tedy postavení správce cizího jmění. Neručí tedy za dluhy pozůstalosti jako osobní dlužník, nýbrž dluhy ty jsou dluhy jmění pozůstalostního. Věřitelé zůstavitelovi nejsou sice povinni vyčkávati projednání a odevzdání pozůstalosti, ale mohou své nároky uplatňovati jenom proti pozůstalosti, tedy proti přihlášenému dědici jenom jako správci a zástupci pozůstalosti. Opaku nelze dovozovati z ustanovení §§ 801 a 802 o. z. o., které stanoví pouze všeobecně účinek bezpodmínečné resp. podmíněčné přihlášky, neupravují však právního postavení přihlášeného dědice před odevzdáním pozůstalosti (srovn. rozh. nejv. soudu, Vážný IV. 1487, V. 3328).

Z toho plyne, že dávková povinnost, vzniklá v osobě zůstavitelově, může býti před odevzdáním pozůstalosti plat. rozkazem uložena pouze pozůstalosti, byť i do rukou přihlášeného dědice jako zástupce pozůstalosti, nikoli však přihlášenému dědici osobně jako jeho povinnost osobní.

Jestliže v daném případě žal. úřad vyslovil, že dávka z převodu, při němž zcizitelkou a tedy subjektem dávkou povinným (§ 13 dávk. ř.) byla zůstavitelka Kateřina L., byla právem předepsána Juliu L., ač v době vydání plat. rozkazu pozůstalost ještě odevzdána nebyla, spočívá výrok ten na nesprávném právním názoru.

Č. 8521.

O b e c n í v o l b y: I. Zrušení volby obecního zastupitelstva zsp-ou může vada volebního řízení způsobiti jen tehdy, mohla-li vada míti vliv na výsledek volby. — II. Námitky proti volbě musí býti konkretisovány